Inngangur að netafræði

Bergur Snorrason

February 26, 2024

- ▶ Tvennd (V, E), þar sem V er endanlegt mengi og $E \subset V \times V$, kallast net (e. graph).
- Stökin í V köllum við hnúta (e. vertices) og stökin í E köllum við leggi (e. edges).
- ▶ Ef venslin E eru samhverf, það er að segja ef

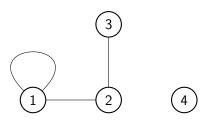
$$(u, v) \in E \Rightarrow (v, u) \in E$$
,

þá segjum við að netið sé óstefnt (e. undirected).

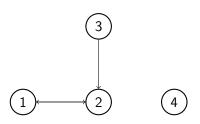
- Net sem er ekki óstefnt kallast stefnt (e. directed).
- Við segjum að hnúturinn v sé nágranni (e. neighbour) hnútsins u ef (u, v) er í E.
- Við segjum að hnútar u og v í óstefndu neti séu nágrannar ef (u, v) er í E.
- Við segjum einnig að það liggi leggur á milli u og v.

- ▶ Takið eftir að stefnda netið G = (V, E) hefur |V| fjölda hnúta og |E| fjölda leggja (ögn flóknara ef netið er óstefnt).
- ▶ Tímaflækjur reinkirita í netafræði eru því iðulega gefnar sem föll af |V| og |E| (hingað til höfum við aðalega notað n).
- Þegar ég forrita netafræði dæmi læt ég yfirleitt n tákna fjölda hnúta og m tákna fjölda leggja.
- Því kemur fyrir að ég lýsa tímaflækjum reikniritana með þessum breytum.
- Ég mun einnig leyfa mér að nota V í stað |V| og E í stað |E|, því þetta ætti aldrei valda ruglingi.
- ▶ Sem dæmi skrifa ég $\mathcal{O}(E+V)$ í stað $\mathcal{O}(|E|+|V|)$.

- Oft hjálpar að skilja tiltekið net með því að teikna það.
- Við byrjum á að teikna punkta fyrir hnútana.
- ► Ef netið er óstefnt teiknum við svo línu á milli nágranna (svo hver lína svarar til leggs).
- Ef netið er stefnt þá teiknum við ör í stað línu.
- Leggur (u, v) er þá táknaður með ör frá hnút u til hnúts v.

▶ Hér má sjá teikningu sem svarar til $V = \{1, 2, 3, 4\}$ og $E = \{(1, 1), (1, 2), (2, 1), (2, 3), (3, 2)\}.$

▶ Hér má sjá teikningu sem svarar til $V = \{1, 2, 3, 4\}$ og $E = \{(1, 2), (2, 1), (3, 2)\}.$

- Leggir af gerðinni (u, u) kallast *lykkjur* (e. *loop*) (ástæða nafngiftarinnar sést af fyrri myndinni).
- Net án lykkja kallast einfalt (e. simple).
- Í umfjöllun okkar gerum við ráð fyrir að öll net séu einföld nema annað sé tekið fram.
- Algengt eru að skilgreina net á máta sem leyfir fleiri en einn legg milli tveggja tiltekinna hnúta.
- Einföld net þurfa þá líka að hafa í mesta lagi einn legg milli hnúta.

- ▶ Runa hnúta $v_1, v_2, ..., v_n$ kallast vegur (e. path) ef $(v_j, v_{j+1}) \in E$, fyrir j = 1, 2, ..., n-1.
- ▶ Vegurinn kallast *rás* (e. *cycle*) ef $v_1 = v_n$.
- Vegurinn kallast *einfaldur* (e. *simple*) ef engir tveir hnútar í $v_1, v_2, ..., v_n$ eru eins.
- Rás kallast *einföld* (e. *simple*) ef engir tveir hnútar í $v_1, v_2, ..., v_{n-1}$ eru eins.
- ▶ Við segjum að vegurinn $v_1, v_2, ..., v_n$ liggi á milli hnútanna v_1 og v_n .
- Óstefnt net er sagt vera samanhangandi (e. connected) ef til er vegur milli sérhverja tveggja hnúta.
- Óstefnt net er sagt vera *tré* (e. *tree*) ef það er samanhangandi og inniheldur enga rás.

- ▶ Það er engin stöðluð leið til að geyma net í minni.
- ➤ Yfirleitt er notað eina af þremur gagnagrindum:
  - Leggjalista.
  - Nágrannafylki.
  - Nágrannalista (algengust).

- Látum G = (V, E) tákna netið okkar.
- Par sem V er endanlegt megum við gera ráð fyrir að $V = \{1, 2, ..., n\}$, þar sem n er fjöldi hnúta í G.
- Látum m vera fjölda leggja í G.
- Listi af tvenndum sem inniheldur nákvæmlega sömu stök og E kallast leggjalisti netsins G.
- Við notum leggjalist sjaldan, en það kemur fyrir (til dæmis í reikniriti Kruskals).
- Net í dæmum í keppnisforritun eru þó oftast gefin með leggjalista.
- ▶ Í óstefndum netum er hver leggur tvítekinn í E og við leyfum okkur að sleppa annari endurtekningunni í listanum.

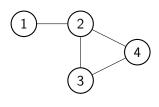
$$L = [(1,2), (2,3), (2,4), (3,4)]$$

▶ Helsti galli leggjalistans er að það tekur $\mathcal{O}(m)$ tíma að ákvarða hvort hnútar séu nágrannar eða finna nágranna tiltekins hnúts.

- Látum A vera $V \times V$ fylki þannig að $A_{uv} = 1$ ef (u, v) er í E, en $A_{uv} = 0$ annars.
- Við köllum A nágrannafylki netsins G.
- ▶ Takið eftir að það tekur $\mathcal{O}(V^2)$ tíma að upphafsstilla A.
- Svo þessi aðferð er oft of hæg ef, til dæmis ef $V=10^5$ (sem er oft raunin).
- Pegar V er nógu lítið eru nágrannafylki nytsamleg því við getum ákvarðað hvort tveir hnútar séu nágrannar í $\mathcal{O}(1)$ tíma.
- Einnig hefur A^p (fylkjamargföldun) áhugaverða talningarfræðilega merkingu sem við skoðum síðar.

$$A = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 & 0 \end{pmatrix}$$

- Látum nú *L* tákna lista af *n* listum.
- ► Táknum j-ta lista L með Lj.
- Látum nú L_u innihalda alla nágranna hnútsins u í netinu G, án endurtekningar.
- Við köllum L nágrannalista (fleirtölu) netsins G og L_u nágrannalista (eintölu) hnútsins u í netinu G.
- Helsti kostur nágrannalistanna er að við getum skoðað alla nágranna tiltekins hnúts án þess að skoða neitt annað.
- Við getum því ítrað í gegnum alla nágranna allra hnúta í $\mathcal{O}(E+V)$ tíma, óháð röð hnútanna.
- Þetta kemur að góðum notum þegar við erum að ferðast í gegnum netið.

$$L = [[2] \\ [1,3,4] \\ [2,4] \\ [2,3]$$

- Eins og minnst var á áðan eru net oftast gefin með leggjalista, en við vinnum yfirleitt með nágrannalista.
- ► Til að breyta á milli látum nágrannalistann okkar vera af tagi vector<vector<int>>>.
- ▶ Við upphafsstillum hann með *n* tómum listum.
- Við lesum svo í gegnum alla leggina og bætum viðeigandi hnútum í tilheyrandi nágrannalista.
- Ef leggur (u, v) er í leggjalista stefnds nets þá bætum við v við V_u .
- Ef leggur (u, v) er í leggjalista óstefnds nets þá bætum við v við V_u og u við V_v .

```
1 #include <bits/stdc++.h>
 2 using namespace std;
 3 typedef vector<int> vi;
 4 typedef vector < vi> vvi;
 5
   int main()
 7
   {
8
       int i, j, n, m, x, y;
9
       cin >> n >> m;
10
       vvi g(n);
11
       for (i = 0; i < m; i++)
12
       {
13
           cin >> x >> y;
14
           x--. y--:
15
           g[x].push back(y);
16
           g[y].push back(x);
17
18
       for (i = 0; i < n; i++)
19
20
            printf("%d:", i + 1);
21
            for (j = 0; j < g[i].size(); j++) printf("%d", g[i][j] + 1);
22
            printf("\n"):
23
24
       return 0;
25 }
```

- ▶ Við segjum að þrenndin (V, E, w), þar sem (V, E) er net og $w: E \to \mathbb{R} \cup \{-\infty, \infty\}$, sé *vegið net* (e. *weighted graph*).
- Það sem við erum í rauninni að gera er að gefa hverjum legg í netinu vigt.
- Ef við erum, til dæmis, með net sem lýsir gönguleiðum í Mosfellsbæ þá gætu vigtirnar verið lengd hvers leggs gönguleiðanna eða tíminn sem það tekur að labba legginn.
- Þegar við teiknum vegin net þá teiknum við netið líkt og áður og bætum vigtunum við hliðina á tilheyrandi leggjum.

- Þegar við geymum vegin net í einhverri gagnagrind þá bætum við yfirleitt bara vigtinni við.
- Leggjalisti vegins nets er því listi af þrenndum.
- Prennd (u, v, w) þýðir þá að það liggi leggur frá hnút u til hnúts v með vigt w.
- Nágrannafylki vegins nets er gefið með $A_{uv}=\infty$ ef enginn leggur liggur á frá hnút u til hnúts v og $A_{uv}=w(e)$ er leggurinn e liggur frá hnút u til hnúts v.
- Nágrannalistar vegins nets eru listar af tvenndum, fyrra stak tvenndarinnar er nágranninn og seinna stakið er vigtin á leggnum til nágrannans.
- Nágrannalistarnir eru því geymdir með vector<vector<pair<int, int>>> .
- ▶ Við notum typedef til að stytta þetta niður í vvii.

```
1 #include <bits/stdc++.h>
 2 using namespace std;
 3 typedef pair<int, int> ii;
 4 typedef vector<ii> vii;
5 typedef vector < vii > vvii;
7 int main()
 8
9
       int i, j, n, m, x, y, w;
10
       cin >> n >> m:
11
       vvii g(n);
12
       for (i = 0; i < m; i++)
13
       {
14
           cin >> x >> v >> w:
15
           x--. y--:
16
           g[x].push back(ii(y, w));
17
           g[y].push back(ii(x, w));
18
19
       printf("Nágrannar:\n");
20
       for (i = 0: i < n: i++)
21
22
            printf("%d:", i + 1);
23
           for (j = 0; j < g[i]. size(); j++) printf("%2d", g[i][j]. first + 1);
24
            printf("\n"):
25
       printf("Vigtir:\n");
26
27
       for (i = 0: i < n: i++)
28
       {
29
            printf("%d:", i + 1);
           for (j = 0; j < g[i]. size(); j++) printf("%2d", g[i][j]. second);
30
            printf("\n"):
31
32
33
       return 0:
34 }
```